

Oponentský posudek k disertační práci

Petry Joanny Pipkové

na téma

Rozsah odpovědnosti za škodu způsobenou porušením soutěžních pravidel EU

Disertační práce je vcelku důkladnou analýzou toho, zda efektivnějším nástrojem pro vymezení rozsahu odpovědnosti za škodu způsobenou porušením soutěžních pravidel EU je teorie adekvátnosti nebo ochranný účel normy. Referenčními právními řády předmětné analýzy jsou německý, rakouský a český. Autorka dochází k solidně podloženému závěru, že efektivnějším nástrojem je ochranný účel normy.

Tento nástroj, podle autorky, rozumněji, spravedlivěji a předvídatelněji vymezuje rozsah odpovědnosti za škody způsobené porušením soutěžních pravidel EU. Autorka ale správně uvádí, že ochranný účel normy nemůže být jediný všespasitelný prostředek vymezení rozsahu předmětné odpovědnosti. Podle ní, např. tento abstraktní nástroj není sto přesně říci, kteří nepřími poškození ještě jsou a kteří již nejsou oprávněni k náhradě škody způsobené porušením soutěžních pravidel EU. Oprávnění této skupiny poškozených by proto mělo být podle autorky podrobněji specifikováno legislativně.

S hlavními závěry disertační práce lze v zásadě souhlasit. Práce je dobře strukturovaná. Na její strukturu a přístup k prezentování předmětné problematiky je vidět, že autorka byla do značné míry inspirována stylem německých disertačních prací, což samozřejmě není práci v žádném případě na škodu. Práce, podle mne, obsahuje celou řadu podnětných úvah a myšlenek. Přináší určitou přidanou vědeckou hodnotu.

K obsahu práce mám jen 4 zásadnější připomínky.

- 1) Práce až na několik marginálních zmínek (str. 66, 157) nijak neanalyzuje návrh směrnice týkající se pravidel pro žaloby na náhradu škody z titulu porušení (ex) čl. 81 a 82 SES. Analýza relevantnosti tohoto (byť staženého) návrhu směrnice ve vztahu ke, v disertační práci zkoumané problematice, by jistě byla na místě.
- 2) Analýza úpravy odpovědnosti v novém občanském zákoníku (§ 2910) v kontextu vymezení rozsahu odpovědnosti za škodu způsobenou porušením soutěžních pravidel EU, by podle mne měla jít do mnohem větší hloubky. Konkrétně v této souvislosti v práci postrádám propracovaný návrh/úvahu ohledně toho jak by měl být § 2910

náležitě eurokonformně vykládán v případě jeho použití na případy porušení soutěžního práva EU.

- 3) V kapitole I autorka nechává zcela bez povšimnutí implikace rozsudku Pfeleiderer (C-360/09) do obecné problematiky soukromoprávního prosazování soutěžního práva.
- 4) Autorčin názor ohledně nesprávnosti uznání nároků nepřímých poškozených (str. 126) by mohl být lépe teoreticky vyargumentován. Pravidlo o semaforech samo o sobě není příliš přesvědčivé.

Z hlediska formálního lze upozornit na několik případů drobnějších překlepů. Např. str. 28,51,145,168 atd.

Práci jako celek lze považovat za splňující formální a obsahové požadavky kladené na disertační práce. Práci doporučuji k ústní obhajobě. S výhradou úspěšné obhajoby doporučuji, aby dizertantce byl udělen titul Ph.D.

V Praze dne 23. 7. 2012

Doc. JUDr. Richard Král, Ph.D., LL.M

Katedra evropského práva PF UK